

www.shaivism.org

திருமந்திரம் ஒன்பதாம் தந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாந் தந்திரம்

1: குருமட தரிசனம்

2649

பலியும் அவியும் பரந்து புகையும்
ஒலியும் எம் ஈசன் தனக்கென்றே யுள்கிக்
குவியுங் குருமடங் கண்டவர் தாம்போய்த்
தளிரு மலரடி சார்ந்துநின் றாரே

2650

இவனில்ல மல்ல தவனுக்கங் கில்லை
அவனுக்கும் வேறில்லம் உண்டா அறியின்
அவனுக் கிவனில்ல மென்றென் றறிந்தும்
அவனைப் புறம்பென் றரற்றுகின் றாரே

2651

நாடும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டபின்
கூடுஞ் சிவனது கொய்மலர்ச் சேவடி
தேட வரியன் சிறப்பிலி எம்மிறை
ஓடும் உலகுயி ராகிநின் றானே

2652

இயம்புவன் ஆசனத் தோடு மலையும்
இயம்புவன் சித்தக் குகையும் (1)இடமும்
இயம்புவன் ஆதாரத் தோடு (2)வனமும்
இயம்புவன் ஈரா றிருநிலத் தோர்க்கே
(1) மடமும்
(2) மனமும்

2653

முகம்பீட மாமட முன்னிய தேயம்
அகம்பர வர்க்கமே யாசில்செய் காட்சி
அகம்பர மாதனம் எண்ணெண் கிரியை
சிதம்பரந் தற்குகை யாதாரந் தானே

2654

அகமுக மாம்பீடம் ஆதார மாகுஞ்
சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ்
செகமுக மாந்தெய்வ மேசிவ மாகும்
அகமுகம் ஆய்ந்த அறிவுடை யோர்க்கே

2655

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங்
காயமோ ரைந்துங் கழியத்தா னாகியே
தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொருபத்துள்
ஆய்பவர் ஞானாதி மோனத்த ராமே

2: ஞானகுரு தரிசனம்

2656

ஆறொடு முப்பதும் அங்கே யடங்கிடிற்
கூரக் குருபரன் கும்பிடு (1)தந்திடும்
வேறே சிவபத மேலாய் அளித்திடும்
பேறாக ஆனந்தம் பேணும் பெருகவே
(1) தந்திடில்

2657

தூரியங்கள் முன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய பரசிவம் யாவையு மாகி
விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே
பெரிய குருபதம் பேசுவொண் ணாதே

2658

ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காணவென் கண்பெற்றேன்
சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற் றேனே

2659

கருடன் உருவங் கருதும் அளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோல்
குருவின் உருவங் (1)குறித்த அப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே
(1) குறித்த பொழுதே

2660

அண்ணல் இருப்பிட மாரும் அறிகிலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ணல் அழிவின்றி யுள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவனிவ னாமே

2661

தோன்ற அறிதலுந் (1)தோன்றல் தோன்றாமையு
மான்ற வறிவு மறிநன வாதிகள்
முன்றவை நீங்குந் துரியங்கள் முன்றற
ஊன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே
(1) தோன்றித்

2662

சந்திர பூமிக் குடன்புரு வத்திடைக்
கந்த மலரில் இரண்டிதழ்க் கன்னியும்
பந்த மிலாத பளிங்கின் உருவினள்
பந்தம் அறுத்த பரங்குரு பற்றே

2663

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ
நிலம்புகுந் தானெடு வானிலந் தாங்கிச்
சினம்புகுந் தான்திசை எட்டும் நடுங்க
வனம்புகுந் தானூர் வடக்கென்ப (1)தாமே
(1) தானே

2664

தானான வண்ணமுங் கோசமுஞ் சார்தருந்
தானாம் பறவை வனமெனத் தக்கன
தானான சோடச மார்க்கந்தான் நின்றிடில்
தானந் தசாங்கமும் வேறுள்ள தானே

2665

மருவிப் பிரிவறி யாளங்கள் மாநந்தி
உருவ நினைக்கநின் றுள்ளே யுருக்குங்
கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்கிங்
கருவினை கண்சோரும் (1)அழிவார் அகத்தே
(1) அடியார்
(1) அடியவ ராகத்தே

2666

தலைப்பட லாமெங்கள் தத்துவன் தன்னைப்
பலப்படு பாசம் அறுத்தறுத் திட்டு
நிலைப்பெற நாடி நினைப்பற ஷ்கில்
தலைப்பட லாகுந் தருமமுந் தானே

2667

நினைக்கின் நினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச்
சுனைக்குள் விளைமலர் சோதியி னானைத்
தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய ரேனுங்
கனத்த மனத்தடைந் தாலுயர்ந் தாரே

2668

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் தன்னை
விலக்குறின் மேலை விதியென்றுங் கொள்க
அனைத்துல காய்நின்ற ஆதிப் பிரானை
நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிக்கொள் வாரே

2669

நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுள்கி
நிகழ்வொழிந் தாரெம் பிரானோடுங் கூடித்
திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தையி னுள்ளே
புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே

2670

வந்த மரகத மாணிக்க ரேகைபோற்
சந்திடு மாமொழிச் சற்குரு சன்மார்க்கம்
இந்த இரேகை யிலாடத்தின் முலத்தே
சந்தரச் சோதியுட் சோதியு மாமே

2671

உண்ணும் வாயும் உடலும் உயிருமாய்க்
கண்ணுமா யோகக் கடவுள் இருப்பது
மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய்
விண்ணு மின்றி வெளியானோர் மேனியே

2672

பரசு பதியென்று பார்முழு தெல்லாம்
பரசிவ னாணை நடக்கும் பாதியாற்
பெரிய பதிசெய்து பின்னாம் அடியார்க்
குரிய பதியும்பா ராக்கிநின் றானே

2673

அம்பர நாதன் அகலிட நீள்பொழில்

தம்பர மல்லது தாமறி யோம் என்பர்
உம்பருள் வானவர் தானவர் கண்டிலர்
எம்பெரு மானருள் பெற் றிருந் தாரே

2674

கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பின்
நாவணங் கும்படிநந்தி யருள்செய்தான்
தேவணங் கோமினிச் சித்தந் தெளிந்தனம்
போய்வணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே

3: பிரணவ சமாதி

2675

தூலப் பிரணவஞ் சொரூபானந்தப் பேருரை
பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொரூபப்பெண்
ஆலித்த முத்திரை யாங்கதிற் (1)காரணம்
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே
(1) சூக்கும

2676

ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே யுருவரு

ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
ஓமெனும் ஓங்காரம் ஒண்முத்தி சித்தியே

2677

ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த ஐம் பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசரம்
ஓங்காரா தீதத் துயிர்முன்றும் உற்றன
ஓங்கார சீவ பரசிவ ரூபமே

2678

வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகும்
(1) அருக்கஞ் சராசர மாகும் உலகில்
தருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன் மேனி
சுருக்கமின் ஞானந்தொகுத்துணர்ந் தோரே
(1) வருக்கஞ்

2679

மலையு மனோபவ மருள்வன வாவன
நிலையிற் றரிசனம் தீப நெறியாந்
தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகும்
நலமுஞ்சன் மார்க்கத் துபதேசந் தானே

2680

சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன் மார்க்கிகட்
காடிய வீராறின் அந்தமும் ஈரேழிற்
கூடிய அந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்

தேறியே ஞானனே யாந்தத் திருக்கவே

4: ஒளி

2681

ஒளியை யறியில் உருவும் ஒளியும்
ஒளியும் உருவம் அறியில் உருவாம்
ஒளியின் உருவம் அறியில் ஒளியே
ஒளியும் உருக வுடனிருந் தானே

2682

புகலொளி தாகும் புவனங்கள் எட்டும்
அகலொளி தாயிரு ளாசற வீசும்
பகலொளி செய்தது மத்தா மரையிலே
இகலொளி செய்தெம் பிரானிருந் தானே

2683

விளங்கொளி யங்கி விரிகதிர் சோமன்
துளங்கொளி பெற்றன சோதி யருள
வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு
களங்கொளி செய்து கலந்துநின் றானே

2684

இளங்கொளி யீசன் பிறப்பொன்று மில்லி
துளங்கொளி ஞாயிறுந் திங்களுங் (1)கண்கள்
வளங்கொளி யங்கியு மற்றைக்கண் நெற் றி
விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே
(1) காண

2685

மேலொளி கீழ்தன் மேவிய மாருதம்
(1)பாலொளி யங்கி பரந்தொளி யாகாசம்
நீரொளி செய்து நெடுவிசம் பொன்றிலும்
மேலொளி யைந்தும் ஒருங்கொளி யாமே
(1) பாரொளி

2686

மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி
பன்னிய ஞானம் பரந்த பரத்தொளி
துன்னிய வாறொளி தூய்மொழி நாடொறும்
உன்னிய வாறொளி யொத்தது தானே

2687

விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து
துளங்கொளி யீசனைச் சொல்லும் எப் போதும்
உளங்கொளி யூனிடை நின்றுயிர்க் கின்ற
வளங்கொளி எங்கும் மருவிநின் றானே

2688

விளங்கொளி யவ்வொளி யவ்விருள் மன்னுந்
துளங்கொளி யான்தொழு வார்க்கும் ஒளியான்
அளங்கொளி யாரமு தாகநஞ் சாருங்
களங்கொளி யீசன் கருத்தது தானே

2689

இலங்கிய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன்
துலங்கொளி போல்வது தூங்கருட் சத்தி
விளங்கொளி முன்றே விரிசுடர் தோன்றி
உளங்கொளி யுள்ளே யொருங்குகின் றானே

2690

உளங்கொளி யாவதென் உள்நின்ற சீவன்
வளங்கொளி யாநின்ற மாமணிச் சோதி
விளங்கொளி யாய்மின்னி விண்ணில் ஒடுங்கி
வளங்கொளி யாயத்து ளாகிநின் றானே

2691

விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்தன் இருந்த
துளங்கொளி பாசத்துள் தூங்கிருள் சேராக்
களங்கிருள் நட்டமே கண்ணுத லாட
விளங்கொளி யுன்மனத் தொன்றிநின் றானே

2692

போது கருங்குழற் போனவர் தூதிடை

ஆதி பரத்தை அமரர் பிரானோடுஞ்
சோதியும் அண்டத்தப் பாலுற்ற தூவொளி
நீதியினல்லிருள் நீக்கிய வாறே

2693

உண்டில்லை யென்னும் உலகத் தியல்வது
பண்டில்லை யென்னும் (1)பரங்கதி யுண்டுகொல்
கண்டில்லை (2)மானுடர் கண்ட கருத்துறில்
விண்டில்லை யுள்ளே விளக்கொளி யாமே
(1) பரகதி
(2) மானிடர்

2694

சுடருற ஓங்கிய ஒள்ளொளி யாங்கே
படருறு காட்சிப் பகலவன் ஈசன்
அடருறு மாயையி (1)னாரிருள் வீசில்
உடலுறு ஞானத் துறவிய னாமே
(1) னாயிருள்

2695

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்றன்
அளிபவ ளச்செம்பொன் ஆதிப் பிரானுங்
களிபவ ளத்தினன் காரிருள் நீங்கி
ஒளிபவ ளத்தென்னோ டசன்நின் றானே

2696

ஈசன்நின் றானிமை யோர்கள்நின் றார்நின்ற
தேசமொன் றின்றித் திகைத்திழைக் கின்றனர்
பாசமொன் றாகப் பழவினை பற்றற
வாசமொன் றாமலர் போன்றது தானே

2697

தானே யிருக்கும் அவற் றில் தலைவனுந்
தானே யிருக்கும் அவனென நண்ணிடும்
வானா யிருக்குமிம் மாயிரு ஞாலத்துப்
பானா யிருக்கப் பரவலு மாமே

5: தூல பஞ்சாக்கரம்

2698

ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்துவே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தின் அடைவை யறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தே அஞ்செழுத் தாமே

2699

அகார முதலாக ஐம்பத்தொன் றாகி
உகார முதலாக வோங்கி யுதித்து

மகார இறுதியாய் மாய்ந்துமாய்ந் தேறி
நகார முதலாகும் நந்திதன் நாமமே

2700

அகராதி யீரெண் கலந்த பரையும்
உகராதி தன்சத்தி யுள்ளொளி யீசன்
சிகராதி தான்சிவ வேதமே கோண
நகராதி தான்முல மந்திர நண்ணுமே

2701

வாயொடு கண்டம் இதய மருவுந்தி
ஆய இலிங்க மவற் நின்மே லேயவ்வாய்த்
தூயதோர் துண்ட மிருமத் தகஞ்செல்லல்
ஆயதீ றாமைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சமே

2702

கிரணங்கள் ஏழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கிக்
கரணங்கள் விட்டுயிர் தானெழும் போது
மரணங்கை வைத்துயிர் மாற் றிடும் போது
மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே

2703

ஞாயிறு திங்கள் நவின்றெழு காலத்தில்
ஆயுறு மந்திர மாரும் அறிகிலர்
சேயுறு கண்ணி திருவேழுத் தஞ்சையும்
வாயுற வோதி வழத்தலு மாமே

2704

தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்
றுள்ளமு தூற வொருகால் உரைத்திடும்
வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் ணாதவர்
துள் ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாறே

2705

குருவழி யாய குணங்களி னின்று
கருவழி யாய கணக்கை யறுக்க
வரும்வழி மாள மறுக்கவல் லார்கட்
கருள்வழி காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே

2706

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது
செறிக்கின்ற நந்தி திருவெழுத் தோதுங்
குறிப்பது ஷன்னிற் குரைகழல் கூட்டுங்
குறிப்பறி வான்வங் கோணுரு வாமே

2707

நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று
துஞ்சம் பொழுதுன் துணைத்தாள் சரணென்று
மஞ்சு தவழும் வடவரை மீதுறை
அஞ்சில் இறைவன் அருள்பெற லாமே

2708

பிரான்வைத்த ஐந்தின் பெருமை யுணரா
திராமாற்றஞ் செய்வார்கொல் ஏழை மனிதர்
பராமுற்றுங் கீழொடு பல்வகை யாலும்
அராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த அகலிடந் தானே

6: சூக்கும பஞ்சாக்கரம்

2709

எளிய வாதுசெய் வாரெங்கள் ஈசனை
ஒளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்த்
தெளிய வோதிச் சிவாய நமவேன்னுங்
குளிகை யிட்டுப்பொன் னாக்குவன் கூட்டையே

2710

சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை
அவஞ்சேர்த்த பாச மலமைந் தகலச்
சிவன் சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர
அவஞ்சேர்ந்த பாசம் அணுககி லாவே

2711

சிவனரு ளாய சிவன் திரு நாமஞ்

சிவனரு ளான்மாத் திரோத மலமாயை
சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம்
பவம தகன்று பரசிவ னாமே

2712

ஓதிய நம்மலம் எல்லாம் ஒழித்திட்டவ்
வாதி தனைவிட் டிறையருட் சத்தியால்
தீதில் சிவஞான யோகமே சித்திக்கும்
ஓதுஞ் சிவாய மலமற்ற உண்மையே

2713

நமாதி நனாதி திரோதாயி யாகித்
தமாதிய தாய்நிற்கத் தானந்தத் துற்றுச்
சமாதித் தூரியந் தமதாக மாகவே
நமாதி சமாதி (1)சிவவாதல் எண்ணவே
(1) சிவமாதல்

2714

அருடரு (1)மாயமும் அத்தனுந் தம்மில்
ஒருவனை (2)யீன்றவள் உள்ளூறு மாயை
திரிமல நீங்கிச் சிவாயவென் றோதும்
அருவினை தீர்ப்பதும் (3)அவ்வெழுத் தாமே
(1) மாயனும்
(2) யீன்றவர்
(3) அஞ்செழுத்

2715

சிவசிவ என்றே தெளிகிலர் ஊமர்
சிவசிவ வாயுவுந் தேர்ந்துள் அடங்கச்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ளார்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ளாமே

2716

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே

2717

நமவென்னு நாமத்தை நாவில் ஒடுக்கிச்
சிவவென்னு நாமத்தைச் சிந்தையு ளேற்றப்
பவமது தீரும் பரிசும தற்றால்
(1) அவமதி தீரும் அறும்பிறப் பன்றோ
(1) அவமது

7: அதிகுக்கும பஞ்சாக்கரம்

2718

சிவாய நமவெனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே யடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ வென்றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்த மாமே

2719

செஞ்சுடர் மண்டலத் தூடுசென் றப்புற
மஞ்சண வும்முறை யேறி வழிக்கொண்டு
துஞ்ச மவன்சொன்ன காலத் திறைவனை
நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே

2720

அங்கமும் ஆகம வேதம தோதினும்
எங்கள் பிரானெழுத் தொன்றில் இருப்பது
சங்கைகெட் டவ்வெழுத் தொன்றையுஞ் சாதித்தால்
அங்கரை சேர்ந்த அருங்கல மாமே

2721

பழுத்தன ஐந்தும் (1)பழமறை யுள்ளே
விழித்தங் குறங்கும் (2)வினையறி வாரில்லை
எழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்கள் ஏதர்
எழுத்தை யழுத்தும் எழுத்தறி யாரே
(1) பாழறை
(2) விளைவறி

8: திருக்கூத்துத் தரிசனம்

2722

எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசத்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே

2723

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
சொற்பத மாம் அந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற் றில்லைக் கூத்தனை
அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே

சிவானந்தக் கூத்து

2724

தானந்தம் இல்லாச் சதானந்த சத்திமேல்
தேனுந்தும் ஆனந்த மாநடங் கண்டர்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பிக்கங்
கானந்தக் கூத்தாட ஆடரங் கானதே

2725

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் (1)பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே
(1) வல்லியம்

2726

ஒளியாம் பரமும் உளதாம் பரமும்
அளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக்
களியார் பரமுங் (1)கருதுறை யந்தக்
தெளிவாஞ் சிவானந்த (2)நட்டத்தின் சித்தியே
(1) கருத்துறை
(2) நடனத்தின்

2727

ஆன நடமைந் தகள சகளத்தர்
ஆன நடமாடி ஐங்கரு மத்தாக
ஆன தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே
தேன்மொழி பாகன் திருநட மாடுமே

2728

பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட
முதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட
தாகாண்ட மைங்கரு மத்தாண்ட தற்பரத்
தேகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த என்பவே

2729

வேதங்க ளாட மிகுஆ கமமாடக்
கீதங்க ளாடக் கிளரண்டம் ஏழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானானந் தக்கூத்தே

2730

பூதங்கள் ஐந்திற் பொறியிற் புலனைந்தில்
வேதங்கள் ஐந்தின் மிகுமா கமந்தன்னில்
ஓதுங் கலைகாலம் ஊழி யுடன் அண்டப்
போதங்கள் ஐந்திற் புணர்ந்தாடுஞ் சித்தனே

2731

(1)தேவர் சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
முவர்கள் ஆதியின் முப்பத்து முவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம்
யாவையும் ஆடிடும் எம்மிறை யாடவே
(1) தேவர சுரர்

சுந்தரக் கூத்து

2732

அண்டங்கள் ஏழினுக் கப்புறத் தப்பான்
உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற்
கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே

2733

கொடுகொட்டி (1)பாண்டங் கோடுசங் கார
நடமொட்டோ டைந்தாறு நாடியுள் நாடுந்
திடமுற் றெழுந்தேவ தாருவாந் தில்லை
வடமுற்ற மாவன மன்னவன் தானே
(1) பாண்டரங்

2734

பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி ஈசன்
பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரன்நட மாடுமே

2735

அங்குச மென்ன எழுமார்க்கம் போதத்தில்

தங்கிய தொந்தி எனுந்தாள ஒத்தினில்
சங்கரன் முலநா டிக்குள் தரித்தாடல்
பொங்கிய காலம் புகும்போகல் இல்லையே

2736

ஆனத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக்
கானத்தி யாடிக் கருத்தில் தரித்தாடி
முனச் சுமுனையுள் ஆடி முடிவில்லா
ஞானத்துள் ஆடி முடித்தான் என் நாதனே

2737

சத்திகள் ஐந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்தும்
முத்திகள் எட்டும் முதலாம் பதமெட்டுஞ்
சித்திகள் எட்டுஞ் சிவபதந் தானெட்டுஞ்
சுத்திகள் (1)எட்டசன் தொல்நட மாடுமே
(1) எட்டாஞ் சொல்

2738

மேகங்கள் ஏழும் விரிகடல் தீவேமுந்
தேகங்கள் ஏழுஞ் சிவபாற் கரன் ஏழுந்
தாகங்கள் ஏழுஞ் சாந்திகள் ஏழும்
ஆகின்ற நந்தி யடக்கீழ் அடங்குமே

பொற்பதிக் கூத்து

2739

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற் குச்சியில்
அற்புத மானதோர் அஞ்ச முகத்திலும்
ஒப்பில்பே ரின்பத் துபய உபயத்துள்
தற்பரன் நின்று தனிநடஞ் செய்யுமே

2740

அடியார் அரனடி யானந்தங் கண்டோர்
அடியா ரானவ ரத்தரு ளுற்றோர்
(1) அடியார் பவரே யடியவ ராமால்
அடியார்பொன் னம்பலத் தாடல்கண் டாரே
(1) அடியா ரவரே

2741

அடங்காத என்னை அடக்கி அடிவைத்
திடங்காண் பரானந்தத் தேஎன்னை இட்டு
நடந்தான் செயும்நந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்
படந்தான் செய்துள்ளுட் படிந்திருந் தானே

2742

உம்பரிற் கூத்தனை உத்தமக் கூத்தனைச்
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
இன்புற நாடிஎன் அன்பில்வைத் தேனே

2743

மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே

2744

விம்மும் வெருவும் விழும் எழும் மெய்சோருந்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருஅம் பலக்கூத்துள்
அம்மலர்ப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பாரகட்கே

2745

தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறுங் கால்புந்தி யாகி வரும்புலன்
ஓட்டறு மாசை அறுமுளத் தானந்த
நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் (1)காணவே
(1) காணுமே

2746

காளியோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக்
கூளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி
நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே

2747

மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமில் வானின் இலங்கைக் குறியறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுமுனை இவைசிவ பூமியே

2748

பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
ஓதும் இடைபிங் கலையொண் சுமுனையாம்
பாதி மதியோன் பயில்திரு அம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையி ன்றே

பொற் றில்லைக் கூத்து

2749

அண்டங்கள் ஒரேழும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்கள் ஐந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருஅம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே

2750

குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த (1)குணமாஞ்

சிரானந்தம் பூரித்துத் தென்திசை சேர்ந்து
புரானந்த போகனாய்ப் பூவையுந் தானும்
நிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே
(1) குணமாய்ச்

2751

ஆதி பரன் ஆட அங்கைக் கனலாட
ஒதுஞ் சடையாட உன்மத்த முற்றாடப்
பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட
நாதமோ டாடினான் நாதாந்த நட்டமே

2752

கும்பிட அம்பலத் தாடிய கோனடம்
அம்பரன் ஆடும் அகிலாண்ட நட்டமாஞ்
செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்துற்றால்
உம்பர மோனஞா னாந்தத்தில் உண்மையே

2753

மேதினி முவேழ் மிகுமண்டம் ஒரேழு
சாதக மாகுஞ் சமயங்கள் நூற்றெட்டு
நாதமோ டந்த நடானந்த நாற்பதப்
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே

2754

இடைபிங் கலையிம வானோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை

கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட முலம்
படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே

2755

ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி
வேறா நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள்
பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான்
மாறாத தென்திசை வையகஞ் சுத்தமே

2756

நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடி
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே

2757

தேவரோ டாடித் திருஅம்ப லாத்தாடி
முவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடிப்
பாவினுள் ஆடிப் பராசத் தியிலாடிக்
கோவினுள் ஆடிடுங் கூத்தப் பிரானே

2758

ஆறு முகத்தில் அதிபதி நானென்றுங்
கூறு சமயக் குருபரன் நானென்றுந்
தேறினர் தெற்குத் திருஅம்ப லத்துளே
வேறின்றி யண்ணல் விளங்கிநின் றானே

2759

அம்பலம் ஆடரங் காக அதன்மீதே
எம்பரன் ஆடும் இருதாளி னீரொளி
உம்பர மாம் ஐந்து நாதத்து ரேகையுள்
தம்பத மாய்நின்று தான்வந் தருளுமே

2760

ஆடிய காலும் அதிற்சிலம் போசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமுங்
கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடிய னேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே

2761

இருதயந் தன்னில் எழுந்த பிராணன்
கரசர ணாதி கலக்கும் படியே
அரதன மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனாய் எங்கணுங் கூத்துகந் தானே

அற்புதக் கூத்து

2762

குருவரு வன்றிக் குனிக்கும் உருவம்
(1) அருவரு வாவதும் அந்த அருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளும்
உருவரு வாகும் உமையவள் தானே
(1) அருவருவாவது

2763

திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே
குருவடி வள்ளாக் குனிக்கும் உருவே
உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
அருள்வழி யாவதும் அவ்வழி தானே

2764

நீருஞ் சிரசிடைப் பன்னிரண் டங்குலம்
(1) ஓடும் உயிரெழுந் தோங்கி உதித்திட
நாடுமின் நாதாந்த நம்பெரு மான் உகந்
தாடும் இடந்திரு அம்பலந் தானே
(1) ஓடி யுயிரெழுத்

2765

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை
தெளிய விசம்பில் திகழ்தரு வாறுபோல்
களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறாய்
ஒளியுரு வாகி ஒளித்துநின் றானே

2766

தீமுதல் ஐந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலும்
ஆயும் அறிவினுக் கப்புறம் ஆனந்தம்
மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண
நாயகன் நின்று நடஞ்(1)செய்யு மாறே
(1) செய்யும் வாறே

2767

கூத்தன் கலந்திடுங் கோல்வளை யாளொடுங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா ஆனந்துங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோலா ஞானத்துக்
கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே

2768

இடங்கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்ற இப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் றாடுகின் றாரே

2769

சத்தி வடிவு சகல ஆனந்தமும்
ஒத்த ஆனந்தம் உமையவள் மேனியாஞ்
சத்தி வடிவு சகளத் தெழுந்திரண்
டொத்த ஆனந்தம் ஒருநட மாமே

2770

நெற் றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி

உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே

2771

அண்டங்கள் தத்துவ மாகிச் சதாசிவந்
தண்டினிற் சாத்தவி சாமபவி யாதனந்
தெண்டினில் ஏழுஞ் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே

2772

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்
நன்றிது தானிதழ் நாலொடு நூறவை
சென்றது தானொரு பத்திரு நூறுள
நின்றது தானெடு மண்டல மாமே

2773

அண்டம் எழுகோடி பிண்டம் எழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைகள் எழுகோடி
எண்டிசை சூழ்ந்த இலிங்கம் எழுகோடி
அண்ட நடஞ் செயும் ஆலயந் தானே

2774

ஆகாச மாமுட லங்கார் முயலகன்
ஏகாச மாந்திசை யெட்டுந் திருக்கைகண்
மோகாய முக்கண்கள் முன்றொளி தானாக

மாகாய மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே

2775

அம்பல மாவ தகில சராசரம்
அம்பல மாவது ஆதிப் பிரானடி
அம்பல மாவது அப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது அஞ்செழுத் தாமே

2776

கூடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று
ஆடிய மானுடர் ஆதிப் பிரானென்ன
நாடிய நற்கண மாரம்பல் பூதங்கள்
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே

2777

அண்டத்தில் தேவர்கள் அப்பாலைத் தேவர்கள்
தெண்டிரை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள்
புண்டரி கப்பதப் பொன்னம் பலக்கூத்துக்
கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே

2778

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாம்
(1) அளிக்கும் அருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும்
ஒளிக்குளா னந்தத் தமுதூறும் உள்ளத்தே

(1) துளிக்கும்

2779

திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது
உண்டார்க் (1)குணவுண்டால் உன்மத்தஞ்சித்திக்குங்
கொண்டாடு மன்றுட் குனிக்குந் திருக்கூத்துக்
கண்டார் வருங்குணங் கேட்டார்க்கும் ஒக்குமே
(1) குணர்வுண்டாம்

2780

அங்கி தமருகம் அக்குமா லைபாசம்
அங்குசஞ் சூலங் கபால முடன்ஞானந்
தங்கு பயந்தரு நீல மும்முடன்
மங்கையோர் பாகமாய் மாநட மாடுமே

2781

ஆடல் பதினோரு ரூறுப்பும் அடைவாகக்
கூடிய பாதஞ் சிலம்புகைக் கொள்துடி
நீடிய நாதம் பராஹ்ர நேயத்தே
ஆடிய நந்தி புறமகத் தானே

2782

ஒன்பதும் ஆட ஒருபதி னாறாட
அன்புறு மார்க்கங்கள் ஆறும் உடனாட
இன்புறும் ஏழினும் ஏழைம்பத் தாறாட
அன்பது மாடினான் ஆனந்தக் கூத்தே

2783

ஏழினில் ஏழாய் இகந்தெழுத் தேழதாய்
ஏழினில் ஒன்றாய் இழிந்தமைந் தொன்றாகி
ஏழினிற் சன்மார்க்கம் எங்கள் பரஞ்சோதி
ஏழிசை நாடகத் தேஇசைந் தானே

2784

முன்றினில் அஞ்சாகி முந்நூற் றறுபதாய்
முன்றினில் ஆறாய் முதற்பன்னீர் முலமாய்
முன்றினில் அக்க முடிவாகி முந்தியே
முன்றிலும் ஆடினான் (1)மோகாந்தக் கூத்தே
(1) மோனானந்தக் கூத்தனே

2785

தாமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை
மாமணி ஈசன் மலரடித் தாளிணை
வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றானே

2786

புரிந்தவன் ஆடிற் புவனங்க ளாடுந்
தெரிந்தவன் ஆடும் அளவெங்கள் சிந்தை
புரிந்தவ னாடிற்பல் பூதங்கள் ஆடும்
எரிந்தவன் ஆடல்கண் டின்புற்ற வாறே

2787

ஆதி நடஞ்செய்தான் என்பர்கள் ஆதர்கள்
ஆதி நடஞ்செய்கை யாரும் அறிகிலர்
ஆதி நடமாட லாரும் அறிந்தபின்
ஆதி நடமாட லாமருட் சத்தியே

2788

ஒன்பதோ டொன்பதாம் உற்ற இருபதத்
தன்புறு கோணம் அசிபதத் தாடிடத்
துன்புறு சத்தியுள் தோன்றிநின் றாடவே
அன்புறு எந்தைநின் றாடலுற் றானே

2789

தத்துவம் ஆடச் சதாசிவந் தானாடச்
சித்தமும் ஆடச் சிவசத்தி தானாட
வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே

2790

இருவருங் காண எழில் அம் பலத்தே
உருவோ டருவோ டுருபர ரூபமாய்த்
திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனா னந்தன்
அருளுரு வாகநின் றாடலுற் றானே

2791

சிவமாடச் சத்தியும் ஆடச் சகத்தில்

அவமாட ஆடாத அம்பரம் ஆட
நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே

2792

நாதத்தின் அந்தமும் (1)நாற்போத அந்தமும்
வேதத்தின் அந்தமும் மெய்ச்சிவா னந்தமுந்
தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து
நாதப் பிரமஞ் சிவநட (2)மாமே
(1) நற்போத
(2) மாடுமே

2793

சிவமாதி ஐவர்திண் டாட்டமுந் தீரத்
தவமார் பசுபாசம் ஆங்கே தனித்துத்
தவமாம் பரனெங்குந் தானாக ஆடுந்
தவமாஞ் சிவனாந்தத் தோர்ஞானக் கூத்தே

2794

கூடிநின் றானொரு காலத்துத் தேவர்கள்
வீடநின் றான்விகிர் தாவென்னு நாமத்தைத்
தேடநின் றான்திக முஞ்சுடர் முன்றொளி
ஆடநின் றான் என்னை ஆட்கொண்ட வாறே

2795

நாதத் துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி

பூதத் துவத்தே பொலிந்தின்பம் எய்தினர்
நேதத் துவமும் அவற்றொடு நேதியும்
பேதப் படாவண்ணம் பின்னிநின் றானே

2796

ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்பர் அறிவிலர்
ஆனந்த (1)மாநட மாரும் அறிகிலர்
ஆனந்த (1)மாநட மாரும் அறிந்தபின்
தானந்தம் அற் றிடம் ஆனந்த மாமே
(1) மாவதை ஆரும்

2797

திருந்துநற் சீயேன் றுதறிய கையும்
அருந்தவர் வாவென் றணைத்த மலர்க்கையும்
பொருந்தில் இமைப்பிலி யவ்வென்ற பொற்கையுந்
திருந்தத்தீ யாகுந் திருநிலை மவ்வே

2798

(1)மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய அப்பும் அனலுடன் கையுங்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமும்
உருவில் சிவாய நமவென வோதே
(1) மருவு துடியும் மன்னிய வீச்சும்
(1) மருவி யமைப்பும்

2799

அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன் அங்கி தன்னில் அறையிற்சங் காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே

2800

தீத்திரட் சோதி திகழொளி யுள்ளொளி
கூத்தனைக் கண்ட அக் கோமளக் கண்ணினள்
முர்த்திகள் முவர் முதல்வ னிடைசெல்லப்
பார்த்தனள் வேதங்கள் பாடினள் தானே

2801

நந்தியை எந்தையை ஞானத் தலைவனை
மந்திர மொன்றுள் மருவி யதுகடந்
தந்தர வானத்தின் அப்புறத் தப்பர
சந்தரக் கூத்தனை என்சொல்லு மாறே

2802

சீய குருநந்தி திருஅம்ப லத்திலே
ஆயுறு மேனியை யாரும் அறிகிலர்
தீயுறு செம்மை வெளுப்போடு மத்தன்மை
ஆயுறு மேனி அணைபுக லாமே

2803

தானான சத்தியுந் தற்பரை யாய்நிற்குந்
தானாம் பரற்கும் உயிர்க்குந் தகுமிச்சை

ஞானாதி பேத நடத்து நடித்தருள்
ஆனால் அரனடி நேயத்த தாமே

9: ஆகாசப்பேறு

2804

உள்ளது னோமென ஈசன் ஒருவனை
உள்ளது னேயங்கி யாய வொருவனை
உள்ளது னேந்தி யாய வொருவனை
உள்ளது னேயுடல் ஆகாய மாமே

2805

பெருநில மாயண்ட மாயண்டத் தப்பால்
குருநில மாய்நின்ற கொள்கையன் ஈசன்
பெருநில மாய்நின்று தாங்கிய தானோன்
அருநில மாய்நின்ற ஆதிப் பிரானே

2806

அண்ட வொளியும் அகண்ட வொளியுடன்
பிண்ட வொளியாற் பிதற்றும் பெருமையை
உண்ட வெளிக்குள் ஒளிக்குள் ஒளித்தது

கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே

2807

பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே
பயனுறு மாதி பரஞ்சடர்ச் சோதி
அயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட்
டுயர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே

2808

அறிவுக் கறிவாம் அகண்ட வொளியும்
பிறியா வலத்தினிற் பேரொளி முன்றும்
அறியா தடங்கிடில் அத்தன் அடிக்குட்
பிறியா திருக்கிற் பெருங்கால மாமே

2809

ஆகாச வண்ணன் அமரர் (1)குலக்கொழுந்
தேகாச மாசுண மிட்டங் கிருந்தவன்
ஆகாச (2)வண்ணம் அமர்ந்துநின் றப்புறம்
ஆகாச மாயங்கி வண்ணனு மாமே
(1) தலக்கொழுந்
(2) வண்ணன்

2810

உயிர்க்கின்ற வாறும் உலகமும் ஒக்க
உயிர்க்கின்ற உள்ளொளி சேர்கின்ற போது
குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி

வெயிற்கொண்டென் உள்ளம் வெளியது வாமே

2811

நணுகி லகல்கில னாதன் உலகத்
தணுகில் அகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப்
பணியின் அமுதம் பருகலு மாமே

2812

புறத்துளா காசம் புவனம் உலகம்
அகத்துளா காசமெம் மாதி யறிவு
சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
சகத்துளா காசந் தானஞ் சமாதியே

10 ஞானோதயம்

2813

மனசந் தியிற்கண்ட மன்னன வாகுங்
கனவுற ஆனந்தங் காண்டல் அதனை
வினவுற ஆனந்த மீதொழி வென்ப
இனமுற்றா னந்தியா னந்த மிரண்டே

2814

கரியிட்ட கையன் கபாலம்கை ஏந்தி
எரியும் இளம்பிறை சூடும் எம் மானை
அரியன் பெரியனென் றாட்பட்ட தல்லால்
கரியன்கொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே

2815

மிக்கா ரமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன்
தக்கார் உரைத்த தவநெறி யேசென்று
புக்கா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை
நக்கார் கழல்வழி நாடுமின் நீரே

2816

விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற் றி
விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு
விளக்குடை யான்கழல் மேவலு மாமே

2817

தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு
தத்துவம் எங்கில்லை தத்துவன் அங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் தன்மை யறிந்தபின்
தத்துவன் அங்கே தலைப்படுந் தானே

2818

விசம்பொன்று தாங்கிய மெய்க்ஞானத் துள்ளே

அசம்பினின் றுறிய தாரமு தாகும்
பசம்பொன் திகழும் படர்சடை மீதே
குசம்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றானே

2819

முத்தின் வயிரத்தின் முந்நீர்ப் பவளத்தின்
கொத்தும் பசம்பொன்னின் தூவொளிமாணிக்கம்
ஒத்துயர் அண்டத் துள்ளமர் சோதியை
எத்தன்மை வேறென்று கூறுசெய் வீரே

2820

நானென்றுந் தானென்றும் நாடினேன் நாடலும்
நானென்றுந் தானென் நிரண்டில்லை யென்பது
நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்
நானென்று நானும் நினைப்பொழிந் தேனே

2821

ஞானத்தின் நந்நெறி நாதாந்த நந்நெறி
ஞானத்தின் நந்நெறி நானென் றறிவோர்தல்
ஞானத்தின் நல்யோக நந்நிலை யேநிற்றல்
ஞானத்தின் நன்மோன நாதாந்த வேதமே

2822

உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே
உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ தெய்வமே
உய்யவல் லார்கட் கொடுக்கம் பிரணவம்

உய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வாமே

2823

காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங்
காணவல் லார்க்குக் கடலின் அமுதொக்கும்
பேணவல் லார்க்குப் பிழைப்பிலன் பேர்நந்தி
ஆணவல் லார்க்கே அவன்துணை யாமே

2824

ஓமெனும் ஓரெழுத் துள்நின்ற ஓசைபோல்
மேனின்ற தேவர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
சேய்நின்ற செஞ்சுடர் எம்பெரு மானடி
ஆய்நின்ற தேவர் அகம்படி யாமே

11: சத்திய ஞானானந்தம்
சத்திய ஞானானந்தம்

2825

எப்பாமும் பாழு மியாவுமாய் அன்றாகி
முப்பாமுங் கீழுள முப்பாமும் முன்னியே
இப்பாமும் இன்னவா றென்பதி லாவின்பத்
தற்பர ஞானானந்தந் தானது வாகுமே

2826

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போல்
நம்பிய முன்றாந் துரியத்து நன்றாகும்
அம்புவி யுன்னா அதிகுக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே

2827

மன்னுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை
அன்னதோ டொப்ப மிடலொன்றா மாறது
இன்னிய வற்பலம் ஒண்சீர் நிறமணம்
பன்னிய சோபை பகராறு மானதே

2828

(1)சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கால்
உய்த்த அனந்தஞ் சிவமுயர் ஆனந்தம்
வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு
உய்த்த வடலிவை யற்பலம் போலுமே
(1) சத்தியஞ் சீவம் சிவஞானம் சாற்றுங்கால்

2829

உருவற் பலநிறம் ஒண்மணஞ் சோபை
தரநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின்
மருவச் சிவமென்ற மாமுப் பதத்தின்
சொருபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றானே

2830

நினையும் அளவின் நெகிழ வணங்கிப்
புனையில் அவனைப் பொதியலு மாகும்
எனையுமெங் கோன்நந்தி தன்னருள் கூட்டி
நினையும் அளவில் நினைப்பித் தனனே

2831

பாலொடு தேனும் பழத்துள் இரதமும்
வாலிய பேரமு தாகும மதுரமும்
போலுந் தூரியம் பொடிபட வுள்புகச்
சீல மயிர்க்கால் தொறுந்தேக் கிடுமே

2832

அமரத் துவங்கடந் தண்டங் கடந்து
தமரத்து நின்ற தனிமையன் ஈசன்
பவளத்து முத்தும் பனிமொழி மாதர்
துவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றானே

2833

மத்திமம் ஆறாறு மாற் றி மலநீக்கிச்
சுத்தம தாகுந் தூரியத் தூரிசற்றுப்
பெத்த மறச்சிவ மாகிப் பிறழ்வுற்றுச்
சத்தியஞா னானந்தஞ் சார்ந்தனன் ஞானியே

2834

சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றைப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானானந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொருபம தாமே

12: சொருப உதயம்

2835

பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற எங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொருபத்துள் நீடுஞ் சொருபம்
அரிய துரியத் தணைந்துநின் றானே

2836

குலைக்கின்ற நீரிற் குவலய நீரும்
அலைக்கின்ற காற்றும் அனலொடா காச
நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே

2837

அங்குநின் றானயன் மால்முதல் தேவர்கள்

எங்குநின் றாரும் இறைவனென் றேத்துவர்
தங்குநின் றான்தனி நாயகன் எம்மிறை
பொங்குநின் றான்புவ னாபதி தானே

2838

சமையச் சவடுந் தனையறி யாமற்
கமையற்ற காமாதி காரணம் எட்டுந்
திமிரச் செயலுந் தெளிவுடன் நின்றோர்
அமரர்க் கதிபதி யாகிநிற் பாரே

2839

முவகைத் தெய்வத் தொருவன் முதலுரு
வாயது வேறா மதுபோல் அணுப்பரன்
சேய சிவமுத் தூரியத்துச் சீர்பெற
ஏயும் நெறியென் றிறைநூல் இயம்புமே

2840

உருவன்றி யேநின் றுருவம் புணர்க்குங்
கருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகும்
அருவன்றி யேநின்று மாயப் பிரானைக்
குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணாதே

2841

உருவ நினைப்பவர்க் குள்ளுஞ் சோதி

உருவ நினைப்பவர் ஊழியுங் காண்பர்
உருவ நினைப்பவர் உம்பரு மாவர்
உருவ நினைப்பவர் உலகத்தில் யாரே

2842

பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப் பற்றாப்
பரஞ்சோதி என்னுட் படிந்ததற் பின்னைப்
பரஞ்சோதி யுண்ணான் படியப் படியப்
பரஞ்சோதி தன்னைப் பறையக்கண் டேனே

2843

சொருபம் உருவங் குணந்தொல் விழுங்கி
அறியன வற்பல மாமாறு போல
மருவிய சத்தியாதி நான்கு மதித்த
சொருபக் குரவன் சுகோதயத் தானே

2844

உரையற்ற ஆனந்த மோன சொருபத்தன்
கரையற்ற சத்தியாதி காணில் அகார
மருவுற் றுகார மகாரம தாக
உரையற்ற தாரத்தில் உள்ளொளி யாமே

2845

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி முர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து

கலைநின்ற கள்வனிற் கண்டுகொண் டேனே

2846

ஆமா றறிந்தேன் அகத்தின் அரும்பொருள்
போமா றறிந்தேன் புகுமாறு மீதென்ற
ஏமாப்ப தில்லை இனியோ (1)ரிடமில்லை
நாமா முதல்வனும் (2)நானென லாமே

(1) ரிடரில்லை

(2) நாமென

13: ஊழ்

2847

செற் றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணியிலென்
மத்தகத் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென்
வித்தகன் நந்தி விதிவழி யல்லது
தத்துவ ஞானிகள் தன்மைகுன் றாரே

2848

தான்முன்னஞ் செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான்முன்னஞ் செய்தங்கு வைத்ததோர் மாட்டில்லை

கோன்முன்னஞ் சென்னி குறிவழி யேசென்று
நான்முன்னஞ் செய்ததே நந்நில மானதே

2849

ஆறிட்ட நுண்மணல் ஆறே சமவாதே
கூறிட்டுக் கொண்டு சமந்தறி வாரில்லை
நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப்
பேறிட்டென் னுள்ளம் பிரியகி லாவே

2850

வானின் நிடிக்கிலென் மாகடல் பொங்கிலென்
கானின்ற செந்தீக் கலந்துடன் வேகிலென்
தானொன்றி மாருதஞ் சண்டம் அடிக்கிலென்
நானொன்றி நாதனை நாடுவேன் நானே

2851

ஆனை துரக்கிலென் அம்பூ டறுக்கிலென்
கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென்
ஏனைப் பதியினில் எம்பெரு மான்வைத்த
ஞானத் துழவினை நானுமு வேனே

2852

கூடு கெடினமற்றோர் கூடுசெய் வானுளன்
நாடு கெடினும் நமர்கெடு வாரில்லை
வீடு கெடினமற்றோர் வீடுபுக் கால் ஒக்கும்
பாடது நந்தி பரிசறி வார்க்கே

14: சிவதரிசனம்
சிவரூப தரிசனம்

2853

சிந்தைய தென்னைச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே

2854

வாக்கு மனமு (1)மறைந்த மறைப்பொருள்
நோக்குமின் நோக்கப் படும்பொருள் நுண்ணிது
போக்கொன்றும் இல்லை வரவில்லை கேடில்லை
ஆக்கமும் அத்தனை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே
(1) மிறந்த

2855

பரனாய்ப் பராபர னாகியப் பாற்சென்
றுரனாய் வழக்கற வொண்சுடர் தானாய்த்
தரனாய்த் தனாதென வாறறி வொண்ணா
அரனா யுலகில் அருள்புரிந் தானே

15: சிவசொரூப தரிசனம்

2856

ஓதும் மயிர்க்கால் தொறும் அமு தூறிய
பேதம் அபேதம் பிறழாத ஆனந்த
மாதி சொரூபங்கள் முன்றகன் றப்பாலை
(1)வேதம் ஓதுஞ் சொரூபிதன் மேன்மையே
(1) வேதகம்

2857

உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணரும் அவனே புலவி யவனே
இணரும் அவன்தன்னை யெண்ணலு மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே

2858

துன்னிநின் றான்தன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு
முன்னி யவர்தங் குறையை முடித்திடும்
மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன்
சென்னியுள் நின்றதோர் தேற்றத்த னாமே

2859

மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந்
தன்னுற்ற சோதித் தலைவன் இணையிலி
பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்தியும்
என்னுற் றறிவனான் என்விழித் தானே

2860

சத்திய ஞானத் தனிப்பொருள் ஆனந்தஞ்
சித்தத்தி னில்லாச் சிவானந்தப் பேரொளி
சுத்தப் பிரம தூரியந் தூரியத்துள்
(1) உய்த்த தூரியத் துறுபே ரொளியே
(1) உய்த்து

2861

பரனல்ல நீடும் பராபர னல்ல
உரனல்ல மீதுணர் ஒண்கூட ரல்ல
தரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகும்
அரனல்ல ஆனந்தத் தப்புறத் தானே

2862

முத்தியுஞ் சித்தியும் முற் றிய ஞானத்தோன்
பத்தியுள் நின்று பரந்தன்னுள் நின்றுமா
(1) சத்தியுள் நின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலாற்
சுத்தி யகன்றோர் சுகானந்த போதரே
(1) சுத்தி

2863

தூரிய அதீதஞ் (1)சொல்லறும் பாழாம்
அரிய தூரியம் அதீதம் புரியில்
விரியங் குவியும் விள்ளா மிளிர்ந்தன்
உருவுந் திரியும் உரைப்பதெவ் வாறே
(1) சொல்லறும்

16: முத்தி பேதம் ; கரும நிருவாணம்

2864

ஓதிய முத்தி யடைவே உயிர்பர
பேதமி லச்சிவம் எய்துந் தூரியமோ
டாதி சொருபஞ் சொருபத்த தாகவே
ஏதமி லாநிரு வாணம் பிறந்ததே

2865

பற்றற் றவர்பற் றி நின்ற பரம்பொருள்
கற்றற் றவர்கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்
சுற்றற் றவரசுற் றி நின்றஎன் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றொழிந் தாரே

17: சூனிய சம்பாஷணை
மறை பொருட்கூற்று

2866

காயம் (1)பலகை கவறைந்து கண்முன்றா
ஆயம் பொருவதோர் ஐம்பத்தோ ரக்கரம்
ஏய பெருமா னிருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற் நின் மறைப்பறி (2)யேனே
(1) பலவகை
(2) யாரே

2867

தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு
ஊறிக் (1)கிடந்ததென் உள்ளன்பு தானே
(1) கிடக்குமென்

2868

ஆறு தெருவில் அகப்பட்ட சந்தியிற்
சாறு படுவன நான்கு பனையுள

ஏற்ற கரியதோர் ஏணியிட் டப்பனை
ஏறலுற் றேன்கடல் ஏழுங்கண் டேனே

2869

- (1)வழுதலை வித்திடப் பாகல் முளைத்தது
 - (2)புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
 - (3)தொழுதுகொண்டோடினோர் தோட்டக்குடிகண்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே
- (1) வழுதலை
 - (2) புழுதியைக் கிண்டிப்
 - (3) முழுசும் பழுத்தது வாழை இளங்கனி
தொழுது கொண்டறிந்தோர் தொட்டுடை பாரே

2870

ஐயென்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவறி வாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம்பெறின் அந்நிலம்
பொய்யொன்று மின்றிப் புகளளி தாமே

2871

பள்ளச்செய்யொன்றுண்டுபாடச்செய் இரண்டுள
கள்ளச்செய் யங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச்செய் யங்கே யுழவுசெய் வார்கட்கு
வெள்ளச்செய் (1)யாகி விளைந்தது தானே
(1) யங்கே

2872

முவணை யேரு முழுவது முக்காணி
தாமணி கோலித் தறியுறப் பாய்ந்திடு
நாவணை கோலி நடுவிற் செறுவுழார்
காலணை கோலிக் (1)களருமு வாரே
(1) களருமுள

2873

ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு (1)துரவுள
முத்தான் இறைக்க இளையான் (2)படுத்தநீர்
பாத்தியிற் பாயாது (3)பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடிற்
கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே
(1) கிணருள
(2) மடைமாறப்
(3) பாழெங்கும் பாய்ந்தது

2874

பட்டிப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
குட்டிப் பசுக்களோ ரேமுள ஐந்துள
(1)குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
(2)பட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே
(1) பட்டி
(2) அட்டி

2875

ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள

ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போதும்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே

2876

தட்டான் அகத்தில் தலையான மச்சின்மேல்
மொட்டா யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம் படவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
தட்டான் அதனைத் தகைந்துகொண்டானே

2877

அரிக்கின்ற நாற்றங்கால் அல்லற் கழனி
திரிக்கின்ற வொட்டாஞ் சிக்கெனக் கட்டி
வரிக்கின்ற (1)நல்லான் கறவையைப் பூட்டில்
விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே
(1) நல்ல கறவையை பூட்டி

2878

(1)இடாக்கொண்டு தூவி எருவிட்டு வித்திக்
(2)கிடாக்கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
(3)மிடாக்கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கார்
(4)கிடாக்கொண்டு செந்நெல் அறுக்கின்ற வாறே
(1) இடர்க்
(2) கிடர்க்
(3) மிடர்க்
(4) அடர்க்

2879

விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே

2880

களருமு வார்கள் கருத்தை யறியோங்
களருமு வார்கள் கருதலு மில்லை
களருமு வார்கள் களரின் முளைத்த
வளரிள வஞ்சியின் (1)மாய்தலு மாமே
(1) வாய்த்தலு

2881

கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத்
தாப்பிடு பாசத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு
நாட்பட நின்று நலம்புகுந் தாயிழை
ஏற்பட இல்லத் தினிதிருந் தானே

2882

மலைமேல் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
குலைமேல் இருந்த கொழுங்கனி வீழ்
உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமேல் அமிர்தம் பொழியவைத் தானே

2883

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துண்டு
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினாற்
பார்ப்பான் பசுஐந்தும் (1)பாலாச் சொரியுமே
(1) பாலாய்ச்

2884

ஆமாக்கள் ஐந்தும் அரியேறு முப்பதுந்
தேமா இரண்டொடு திப்பிலி யொன்பதுந்
தாமாக் குரங்கொளிற் றம்மனத் துள்ளன
முவாக் கடாவிடின் முட்டுகின் றாரே

2885

எழுதாத புத்தகத் (1)தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் (2)மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே
(1) தெழுத்தின் பயனைத்
(2) மருவின் மணத்தைப்

2886

போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்துங்
கூகின்ற நாவலின் கூழைத் தருங்கனி
ஆகின்ற பைங்கூழ் அவையுண்ணும் ஐவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே

2887

முங்கின் முளையில் எழுந்ததோர் வேம்புண்டு
வேம்பினிற் சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர்
பாம்புண்டு பாம்பைத் துரத்தித்தின் பாரின்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வானே

2888

பத்துப் (1)பரும்புலி யானை பதினைந்து
வித்தகர் ஐவர் (2)வினோதகர் ஈரெண்மர்
(3)அத்தகு முவர் அறுவர் மருத்துவர்
அத்தலை ஐவர் அமர்ந்துநின் றாரே
(1) பெரும்புலி
(2) விநாயகர்
(3) வைத்தகுரவர்

2889

இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரி னுள்ளே
இரண்டு கடாவுக்கும் ஒன்றே தொழும்பன்
இரண்டு கடாவும் இருத்திப் பிடிக்கில்
இரண்டு கடாவும் ஒருகடா வாமே

2890

ஒத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமன்கட்டிப்
பத்தி வலையிற் பருத்தி நிறுத்தலால்
முத்தக் கயிறாக முவர்கள் (1)ஊரினுள்

நித்தம் பொருது நிரம்பநின் றாரே
(1) நாரினும்

2891

கூகையும் பாம்புங் கிளியொடு பூஞ்சூயும்
நாகையும் (1)பூழும் நடுவில் (2)உறைவன
நாகையைக் கூகை நணுக லுறுதலுங்
கூகையைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே
(1) புள்ளும்
(2) உறைந்தன

2892

குலைக்கின்ற நந்கை யாங்கொங் குழக்கின்
நிலைக்கின்ற வெள்ளெலி முன்று கொணர்ந்தான்
உலைக்குப் புறமெனில் ஓடு மிருக்கும்
புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாறே

2893

காடுபுக் காரினிக் காணார் கடுவெளி
கூடுபுக் கானது ஐந்து குதிரையும்
முடுபுக் கானது ஆறுள ஒட்டகம்
முடு புகாவிடின் முவணை யாமே

2894

கூறையுஞ் சோறுங் குழாயகத் தெண்ணெயுங்
காறையும் நாணும் வளையலுங் கண்டவர்

பாறையி (1)லுற்ற பறக்கின்ற சீலைபோல்
ஆறைக் குழியில் அழுந்துகின் றாரே
(1) ஸெற்றப்

2895

துருத்தியுள் ளக்கரை தோன்று மலைமேல்
விருத்திகண் காணிக்கப் போவார்முப் போதும்
வருத்தியுள் நின்ற மலையைத் தவிர்ப்பாள்
ஒருத்தியுள் ளாளவர் ஊரறி யோமே

2896

பருந்துங் கிளியும் படுபறை கொட்டத்
திருந்திய மாதர் (1)திருமணப் பட்டார்
பெருந்தவப் பூதம் (2)பெறலுரு வாகும்
இருந்திய பேற் றினில் இன்புறு வாரே
(1) சிவமணப் பட்டார்
(2) போலுரு

2897

கூடும் பறவை இரைகொத்தி மற்றத
ஊறுபுக் குண்ணடி யறுக்குறில் எந்நொக்குஞ்
சூடெறி நெய்யுண்டு மைகான் றிடுகின்ற
பாடறி வார்க்குப் பயனெளி தாமே

2898

இலையில்லை பூவுண் டினவண் டிங்கில்லை

தலையிலலை வேருண்டு தாளில்லை பூவின்
குலையிலலை கொய்யும் மலருண்டு சூடுந்
தலையிலை தாழ்ந்த கிளைபுல ராதே

2899

(1) அக்கரை நின்றதோர் ஆல மரங்கண்டு
(2) நக்கரை வாழ்த்தி நடுவே பயன்கொள்வர்
மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கண்டுபோய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வானே
(1) அக்கண
(2) நக்கண

2900

கூப்பிடு மாற் றிலே வன்கா டிருகாதங்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்துநின் றாருளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளர் தொடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிடு மீண்டதோர் கூரைகொண் டாரே

2901

கொட்டியும் ஆம்பலும் பூத்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பும் இனியதோர் வாழையுங்
கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண்ண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வானே

2902

பெடைவண்டும் ஆண்வண்டும் பீடிகை வண்ணக்

குடைகொண்ட பாசத்துக் கோலமுண் டானுங்
கடைவண்டு தானுண்ணுங் கண்கலந் திட்ட
பெடைவண்டு தான்பெற்ற தின்பமு மாமே

2903

கொல்லையில் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவன்
எல்லை கடப்பித் திறையடிக் கூட்டியே
வல்லசெய் தாற்றன் மதித்தபி னல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே

2904

தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீர் குவளை எழுந்தது
விட்டத்தி னுள்ளே விளங்கவல் லார்கட்குக்
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே

2905

ஆறு பறவைகள் ஐந்தகத் துள்ளன
நாறு பறவை நுனிக்கொம்பின் மேலன
ஏறும் பெரும்பதி ஏழுங் கடந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே

2906

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவிவந் தூறிடுங்
கட்டனஞ் செய்து கயிற்றால் தொழுமியுள்

ஓட்டனஞ் செய்தொளி யாவர்க்கு மாமே

2907

ஏழு வளைகடல் எட்டுக் குலவரை
யாமும் விசம்பினில் அங்கி மழைவளி
தாமு மிருநிலந் தன்மை யதுகண்டு
வாழ நினைக்கில தாலய மாமே

2908

ஆலிங் கனஞ்செய் தகஞ்சுடச் சூலத்துச்
சாலிங் கமைத்துத் தலைமை தவிர்த்தனர்
கோலிங் கமைத்தபின் கூபப் பறவைகண்
மாலிங்கன் வைத்தது முன்பின் வழியே

2909

கொட்டுக்குந் தாலி இரண்டே இரண்டுக்குங்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரை வலிதென்பர்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரைக்கும் முன்றுக்கும்
இட்டம் வலிதென்பர் ஈசன் அருளே

2910

கயலொன்று கண்டவர் கண்டே இருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் முவரும் உய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா னொருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்பொன் னாமே

2911

கோரை எழுந்து கிடந்த குளத்தினில்
ஆரை படர்ந்து தொடர்ந்து கிடந்தது
நாரை படுகின்றாற் போலல்ல நாதனார்
பாரை கிடக்கப் படுகின்ற வானே

2912

கொல்லைமுகக் காதமுங் காடரைக் (1)காதமும்
எல்லை மயங்கிக் கிடந்த இருநெறி
எல்லை மயங்கா தியங்கவல் (2)லார்கட்
(3)கொல்லை கடந்துசென் (4)றுர்புக லாமே
(1) காதம்
(2) லார்க்கு
(3) எல்லை
(4) நெய்தலுமாமே

2913

உழவொன்று வித்து ஒருங்கின காலத்
தெழுமழை பெய்யா திருநிலச் செவ்வி
(1)தழுவி வினைசென்று தான்பய வாது
வழுவாது போவன் வளர்சடை யோனே
(1) தழுவணைச் சென்று தாம் பயவாது

2914

பதுங்கிலும் பாய்புலி பன்னிரு காதம்
ஒதுங்கிய தண்கடல் ஒதம் உலவ

மதுங்கிய வார்களி யாரமு தூறப்
பொதுங்கிய ஐவரைப் போய்(1)வளைத் தானே
(1) விளைத்

2915

தோணியொன் றேறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபஞ் செய்து வழங்கி வளர்மகன்
நீலிக் கிறையுமே நெஞ்சின் நிலைதளர்ந்
தாலிப் பழம்போல் அளிக்கின்ற அப்பே

2916

முக்காத ஆற் றிலே முன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்த (1)திரிமலங் காய்த்தன
(2)பக்கனார் மிக்கார் படங்கினார் கன்னியர்
நக்கு (3)மலருண்டு நடுவுநின் றாரே
(1) திரிமாங்கா யற்றது
(2) அக்க ணரிகாயி லடங்கினர்
(3) மலரடி நடுவில் நின்றானே

2917

அடியும் முடியும் அமைந்ததோர் ஆத்தி
முடியும் நுனியின்கண் முத்தலை முங்கில்
கொடியும் படையுங் கோட்சரன் ஐயைந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்ததவ் வாரே

2918

- (1)பன்றியும் பாம்பும் பசுமுசு வானரந்
தென்றிக் கிடந்த (2)சிறுநரிக் கூட்டத்துக்
குன்றாமை கூடித் தராசின் நிறுத்தபின்
(3)குன்றி (4)நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே
(1) குன்றியும்
(2) சிவகரிக்
(3) பன்றி
(4) யறிவை

2919

மொட்டித்தெழுந்ததோர் மொட்டுண்டு மொட்டினைக்
கட்டுவிட் டோடின் மலர்தலுங் காணலாம்
(1)பற்றுவிட் டம்மனை பாழ்பட நோக்கினாற்
கட்டுவிட் டார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே
(1) பட்டுவிட்

2920

நீரின்றிப் பாயும் நிலத்தினிற் பச்சையாம்
யாவரும் என்றும் அறியவல் லாரில்லை
கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல்
தேரினிந் நீர்மை திடரினில் லாதே

2921

கூகை குருந்தம தேறிக் குணம்பயில்
மோகம் உலகுக் குணர்கின்ற காலத்து
நாகமும் ஒன்று நடுவுரை செய்திடும்

பாகனு மாகின்ற பண்பனு மாமே

2922

(1)வாழையுஞ் சூரையும் வந்திடங் கொண்டன
வாழைக்குச் சூரை வலிது வலிதென்பார்

(2)வாழையுஞ் சூரையும் வந்துண்டஞ் செய்திட்டு
வாழை யிடங்கொண்டு (3)வாழ்கின்ற வாறே

(1) வாழையைச் சூரை வலிந்திடங் கொண்டது

(2) வாழையின் சூரையை

(3) வாழலுமாமே

2923

நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கடல் ஓட்டிப்
புனத்துக் குறவன் புணர்ந்த கொழுமீன்
விலக்குமின் யாவர்க்கும் வேண்டிற் குறையா
தருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே

2924

தளிர்க்கும் ஒருபிள்ளை தட்டா னகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக்
களிக்குங் குசவர்க்குங் காவிதி யார்க்கும்
அளிக்கும் பதத்தொன் றாய்ந்துகொள் வார்க்கே

2925

குடைவிட்டுப் போந்தது கோயில் எருமை
படைகண்டு மீண்டது பாதி வழியில்

உடையவன் மந்திரி யுள்ளலும் ஊரார்
அடையா நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே

2926

போகின்ற எட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டும்
ஆகிப் படைத்தன ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டொடு நாலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே

2927

பாசி படர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி யிருக்குங் குருகிரை தேர்ந்துண்ணுந்
தூசி மறவன் துணைவழி எய்திடப்
பாசங் கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே

2928

கும்ப மலைமேல் எழுந்ததோர் கொம்புண்டு
கொம்புக்கும் அப்பால் அடிப்பதோர் காற்றுண்டு
வம்பாய் மலர்ந்ததோர் பூவுண்டப் பூவுக்குள்
வண்டாய்க் கிடந்து மணங்கொள்வன் ஈசனே

2929

வீணையுந் தண்டும் விரவி யிசைமுரல்
தாணுவும் மேவித் தகுதலைப் பெய்தது
வாணிபஞ் சிக்கென் றதுவடை யாமுன்னங்
காணியும் அங்கே கலக்கின்ற வாறே

2930

கொங்குபுக் காரொடு வாணிபஞ் செய்தது
வங்குபுக் காலன்றி ஆய்ந்தறி வாரில்லை
திங்கள்புக் கால் இரு ளாவ தறிந்திலர்
தங்குபுக் கார்சிலர் தாபதர் தாமே

2931

போதும் புலர்ந்தது பொன்னிறங் கொண்டது
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மிருகரை
ஏதமில் ஈசன் இயங்கு நெறியிது
மாத ரிருந்தோர் மண்டலந் தானே

2932

கோமுற் றமருங் குடிகளுந் தம்மிலே
காமுற்ற கத்தி இடுவர் கடைதொறு
மீவற்ற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாமுற்ற தட்டினால் ஐந்துண்ண லாமே

2933

தோட்டத்தில் மாம்பழந் (1)தோண்டிவிழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தில் (2)நரியழைத் தென்செயும்
முட்டிக் கொடுத்த முதல்வனை முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்த(3)வர் கைவிட்டவாறே

(1) தூங்கி

(2) நரிகளே தின்றிடும்

(3) பின்

2934

புலர்ந்தது போதென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லிப்
புலம்பி னவளோடும் போக நுகரும்
புலம்பனுக் கென்றும் புலர்ந்திலை போதே

2935

தோணியொன் றுண்டு துறையில் (1)விடுவது
வாணி மிதித்துநின் றைவர்கோ லூன்றலும்
வாணிபஞ் செய்வார் வழியிடை யாற் றிடை
ஆணி கலங்கில் அதுவிது வாமே
(1) விடுவன

18: மோன சமாதி

2936

நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் எனவில்லை
சென்றார்தஞ் சித்த மோன சமாதியாம்
மன்றேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொன்றுண்டு

சென்றாங் கணைந்தவர் சேர்கின்ற வாறே

2937

காட்டுங் குறியுங் (1)கடந்தவர் காரணம்
ஏட்டின் புறத்தில் எழுதிவைத் தென்பயன்
கூட்டுங் குருநந்தி கூட்டிடி னல்லது

ஆட்டின் கழுத்தில் (2)அதர்கிடந் தற்றே

(1) கடந்தவக்

(2) அதர்கறந் தற்றே

2938

உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்றும்

உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை

உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்த அக் காலம்

உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்துகண் டாரே

2939

மறப்பது வாய்நின்ற மாயநன் னாடன்

பிறப்பினை நீங்கிய பேரரு ளாளன்

சிறப்புடை (1)யான்திரு மங்கையுந் தானும்

உறக்கமில் போகத் துறங்கிடுந் தானே

(1) யாள்திரு

2940

துரியங்கள் முன்றும் கடந்தொளிர் சோதி

அரிய துரிய மதில்மீது முன்றாய்

விரிவு குவிவு விழுங்கி யுமிழ்ந்தே
உரையில் அநுபூ திகத்தினுள் ளானே

2941

உருவிலி (1)யூனிலி யூனமொன் றில்லி
திருவிலி தீதிலி தேவர்க்குந் தேவன்
பொருவிலி பூதப் படையுடை யாளி
மருவிலி வந்தென் மனம்புகுந் தானே
(1) ஊணிலி ஒன்று மொன்றிலி

2942

கண்டறி (1)வாரில்லைக் காயத்தின் நந்தியை
எண்டிசை யோரும் இறைவனென் றேத்துவர்
அண்டங் கடந்த அளவிலா ஆனந்தத்
தொண்டர் முகந்த (2)துறையறி யோமே
(1) யாரிந்தக் காயத்துள்
(2) துறையறிவோமே
(2) துறையறியாரே

2943

தற்பர மல்ல சதாசிவன் தானல்ல
நிட்கள மல்ல சகள நிலையல்ல
அற்புத மாகி யநுபோகக் காமம்போற்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே

2944

முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற முடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு (1)காண்பதே ஆனந்தம்
மகட்குத் (2)தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமாறெங்ஙனே
(1) பார்ப்பதே
(2) தாயர்

2945

அப்பினில் உப்பென அத்தன் அணைந்திட்டுச்
செப்பு பராபரஞ் சேர்பர மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பத மாளக் கலந்தமை
எப்படி யப்படி என்னுமவ் வாறே

2946

கண்டார்க் கழகிது காஞ்சிரத் தின்பழந்
தின்றார்க் கறியலாம் அப்பழத் தின்சுவை
பெண்டா னிரம்பி மடவிய ளானாற்
கொண்டான் அறிவன் குணம்பல தானே

2947

நந்தி யிருந்தான் நடுவுத் தெருவிலே
சந்தி சமாதிகள் தாமே யொழிந்தன
உந்தியி னுள்ளே யுதித்தெழுஞ் சோதியைப்
புந்தியி னாலே புணர்ந்துகொண் டேனே

2948

விதறு படாவண்ணம் வேறிருந் தாய்ந்து
பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக்
கதறிய பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழில் ஒடுங்குகின் றேனே

2949

வாடா (1)மலர்புனை சேவடி வானவர்
கூடார் அறநெறி நாடொறு மின்புறச்
சேடார் கமலச் செழுஞ்சுட ருட்சென்று
நாடார் அமுதுற நாடார் (2)அமுதமே
(1) மலர்ப்புனை
(2) அமுதே

2950

அதுக்கென் றிருவர் அமர்ந்தசொற் கேட்டும்
பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோல்
(1)சதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண
மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளந்தரு மன்றே
(1) அதுக்கென்று

2951

தானும் அழிந்து தனமும் அழிந்துநீ
னோம் அழிந்து உயிரும் அழிந்துடன்
வானும் அழிந்து மனமும் அழிந்துபின்
நானும் அழிந்தமை நானறி யேனே

2952

இருளும் வெளியும் இரண்டையும் மாற்றிப்
பொருளிற் பொருளாய்ப் பொருந்தவுள் ளாகி
அருளால் அழிந்திடும் அத்தன் அடிக்கே
உருளாத கன்மன முற்றுநின் (1)றேனே
(1) றானே

2953

ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் பராபரம்
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் சிவகதி
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் உணர்வினை
ஒன்றிநின் றேபல ஆழிகண் டேனே

19: வரையுரை மாட்சி

2954

தான்வரை வற்றபி னாரை வரைவது
தானவ னானபி னாரை நினைவது
காமனை வென்றகண் ணாரை யுகப்பது
தூமொழி வாசகஞ் சொல்லுமின் நீரே

2955

உரையற்ற தொன்றை யுரைசெய்யு முமர்காள்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போல் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
(1)புரையற் றிருந்தான் புரிசடை யோனே
(1) புரையற்று நின்றான்

2956

மனமாயை மாயைஇம் மாயை மயக்க
மனமாயை தான் (1)மாய மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டா
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே
(1) மாயு

20: அணைந்தோர் தன்மை

2957

மலமில்லை மாசில்லை மானாபி மானங்
குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை நந்தி ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி (1)யன்பிற் பதித்துவைப் போர்க்கே
(1) யாங்கே மதித்துவைப் பார்க்கே

2958

ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவேன்னும் பாசங்
கழிந்தேன் கடவுளும் நானுமொன் றானேன்
அழிந்தாங் கினிவரு மாக்கமும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக் கண்டேனே

2959

ஆலைக் கரும்பும் அமுதும் அக் காரமுஞ்
சோலைத் தண்ணீரும் உடைத்தெங்கள் நாட்டிடைப்
பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வாளொரு
கோலப்பெண் ணாட்குக் குறையொன்று மில்லையே

2960

ஆராலும் என்னை அமட்டவொண் ணாதினிச்
சீரார் பிரான்வந்தென் சிந்தை புகுந்தனன்
சீராடி யங்கே திரிவதல் லால் இனி
யார்பாடுஞ் சாரா அறிவறிந் தேனே

2961

பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசந்
தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை
அரிந்தேன் வினையை அயில்மன வாளால்
முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே

2962

ஒன்றுகண் டர் உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டர் உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டர்(1)நல் நமச்சிவா யப்பழந்
தின்றுகண் (2)டேற்கிது தித்தித்த வாறே
(1) இனி
(2) டாற்குத்

2963

சந்திரன் பாம்பொடுஞ் சூடுஞ் சடாதரன்
வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக் கானவன்
அந்தமும் ஆதியும் இல்லா அரும்பொருள்
சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே

2964

பண்டெங்கள் ஈசன் நெடுமால் பிரமனைக்
கண்டங் கிருக்குங் கருத்தறி வாரில்லை
விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மாயிடில்
துண்டங் கிருந்ததோர் தூறது வாமே

2965

அன்னையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது
அன்னையும் அத்தனு மாரறி வாரென்னை
அன்னையும் அத்தனு மியானும் உடனிருந்
தன்னையும் அத்தனை யான்புரந் தேனே

2966

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியும்
அண்டரும் அண்டத் தலைவரும் ஆதியும்
எண்டிசை யோரும்வந் தென்கைத் தலத்துளே
(1) உண்டனர் நானினி உய்ந்தொழிந் தேனே
(1) உண்டென நாமினி

2967

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே (1) வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யுலகில் தலைவனு மாமே
(1) தடவரை
(1) கடல்மலை

2968

நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்
சிவன்வரின் நானுடன் போவது திண்ணம்
பவம்வரும் வல்வினை பண்டே யறுத்தேன்
தவம்வருஞ் சிந்தைக்குத் தானேதி ராரே

2969

சித்தஞ் சிவமாய் மலமுன்றுஞ் செற்றவர்
சுத்தச் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தங்
கத்துஞ் சிலுகுங் கலகமுங் கைகாணார்
சத்தம் பரவிந்து தானாமென் றெண்ணியே

2970

(1)நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமலன் இருக்கும்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறிலவன் நீளிய னாமே
(1) நினைப்பு மறப்பு மிலாத விட்டதே

2971

சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேத்தத்
தவபெரு மானென்று தான்வந்து நின்றான்
அவபெரு மானென்னை யாளுடை நாதன்
பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் றேனே

2972

பணிந்துநின் றேன்பர மாதி பதியைத்
துணிந்துநின்றேன் இனிமற்றொன்றும்வேண்டேன்
அணிந்துநின் றேனுடல் ஆதிப் பிரானைத்
தணிந்துநின் றேன்சிவன் தன்மைகண்டேனே

2973

என்னெஞ்சம் ஈசன் இணையடி தாஞ்சேர்ந்து
முன்னஞ்செய் தேத்த முழுதும் பிறப்பறுந்
தன்னெஞ்சம் இல்லாத் தலைவன் தலைவிதி
பின்னஞ்செய் தென்னைப் பிணக்கறுத் தானே

2974

பிணக்கறுத் தான்பிணி முப்பறுத் தெண்ணுங்
கணக்கறுத் தாண்டனன் காணந்தி என்னைப்
பிணக்கறுத் தென்னுடன் முன்வந்த துன்பம்
வணக்கலுற் றேன்சிவம் வந்தது தானே

2975

சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூடப்
பவம்வந் திடநின்ற பாசம் அறுத்திட்
டவனெந்தை யாண்டருள் ஆதிப் பெருமான்
அவன்வந்தென் னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே

2976

கரும்புந் தேனுங் கலந்ததோர் காயத்தில்
அரும்புங் கந்தமு மாகிய ஆனந்தம்
விரும்பியே உள்ளம் வெளியறக் கண்டபின்
கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே

2977

உள்ள சரியாதி ஒட்டியே மீட்டென்பால்
வள்ளல் அருத்தியே வைத்த வளம்பாடிச்
செய்வன எல்லாஞ் சிவமாகக் காண்டலாற்
கைவள மின்றிக் கருக்கடந் தேனே

2978

மீண்டார் கமலத்துள் அங்கி மிகச்சென்று
தூண்டா விளக்கின் றகளிநெய் சோர்தலும்

பூண்டாள் ஒருத்தி புவனசூ டாமணி
மாண்டா னொருவன்கை வந்தது தானே

2979

ஆறே யருவி யகங்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளோடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே

2980

(1) அன்புள் உருகி அழுவன் அரற்றுவன்
என்பும் உருக இராப்பகல் ஏத்துவன்
என்பொன் மணியை இறைவனை யீசனைத்
திற்பன் கடிப்பன் (2) திருத்துவன் தானே
(1) அன்பும்
(2) திருத்தலு மாமே

2981

மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாதவ
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது (1) வாயு
வனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்துரை மாண்டது முத்தியே
(1) வாயுவு மனம்வி

21: தோத்திரம்

2982

மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப்
போயின நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமும் நாடுந் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயமின் னாட்டிடைக் கண்டுகொண் டேனே

2983

மன்னு (1)மலைபோல் மதவா ரணத்தின்மேல்
இன்னிசை பாட இருந்தவ ராரெனில்
முன்னியல் கால முதல்வனார் நாமத்தைப்
பன்னினர் என்றே பாடறி வீரே
(1) மலையோன்

2984

முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வானோரும் ஏத்தும் இறைவனை
அத்தனைக் காணா தரற்றுகின் றேனையோர்
பித்தன் இவனென்று பேசுகின் றாரே

2985

புகுந்துநின் றானெங்கள் புண்ணிய முர்த்தி
புகுந்துநின் றானெங்கள் போதறி வாளன்

புகுந்துநின் றானடி யார்தங்கள் நெஞ்சம்
புகுந்துநின் றானையே போற்றுகின் றேனே

2986

பூதக்கண் ணாடியிற் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக்கண் ணாடி நினைவார் மனத்துளன்
கீதக்கண் ணாடியிற் கேட்டுநின் றேனே

2987

நாமமோ ராயிரம் ஒதுமின் நாதனை
ஏமமோ ராயிரத் துள்ளே இசைவீர்கள்
ஓமமோ ராயிரம் ஒதவல் லாரவர்
காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தாரே

2988

போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேன் அறை யோசிவ யோகத்தை
போற்றுகின் றேன் எம் பிரானென்று நானே

2989

நானாவிதஞ் செய்து நாடுமின் நந்தியை
ஊனார் கமலத்தி னூடுசென் றப்புறம்
வானோர் உலகம் வழிப்பட மீண்டபின்
தேனார வுண்டு தெவிட்டலு மாமே

2990

வந்துநின் றானடி யார்கட் கரும்பொருள்
இந்திர னாதி இமையவர் வேண்டினுஞ்
சுந்தர மாதர் துழனியொன் றல்லது
அந்தர வானத்தின் அப்புற மாமே

2991

மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்கள்
எண்ணிற் கலங்கி இறைவன் இவனென்னார்
உண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
தெண்ணிற் படுத்த சிவனவ னாமே

2992

மெய்த்தவத் தானை விரும்பும் ஒருவர்க்குக்
கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொக்குஞ்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்கள்
அத்தனை நாடி அமைந்தொழிந் தேனே

2993

அமைந்தொழிந் தேன் அள வில்புகழ் ஞானஞ்
சமைந்தொழிந் தேன்தடு மாற்றமொன் றில்லை
புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணியன் நண்ணி
வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே

2994

வள்ளற் றலைவனை வானநன் னாடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேத முதல்வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர்கொ லோஎன்று
உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தாளுமே

2995

ஆளும் மலர்ப்பதந் தந்த கடவுளை
நாளும் வழிபட்டு நன்மையுள் நின்றவர்
கோளும் வினையும் அறுக்குங் குரிசிலின்
வாளு மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே

2996

விரும்பில் அவனடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தில் அவனடி புண்ணிய லோகந்
திருந்தில் அவனடி தீர்த்தமு மாகும்
வருந்தி யவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே

2997

வானக முடறுத் தானிவ் வலகினில்
தானக மில்லாத் தனியாகும் போதகன்
கானக வாழைக் கனிநுகர்ந் துள்ளுறும்
பானகச் சோதியைப் பற் றிநின் றேனே

2998

விதியது மேலை யமரர் உறையும்
பதியது பாய்புனற் கங்கையும் உண்டு

துதியது தொல்வினைப் பற்று விக்கும்
பதியது வவ்விட்ட தந்தமு மாமே

2999

மேலது வானவர் கீழ்து மாதவர்
தானிடர் மானுடர் கீழ்து மாதனங்
கானது கூவிள மாலை கமழ்சடை
ஆனது செய்யுமெம் ஆருயிர் தானே

3000

சூழங் கருங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டனை
ஏழும் இரண்டிலும் ஈசன் பிறப்பிலி
யாழுஞ் சனையும் அடவியும் அங்குளன்
வாழும் எழுத்தைந்து மன்னனு மாமே

3001

உலகம தொத்துமண் ணொத்துயர் காற்றை
அலர்கதிர் அங்கியொத் தாதிப் பிரானும்
நிலவிய மாமுகில் நீரொத்து மீண்டச்
செலவொத் தமர்திகைத் தேவர்பி ரானே

3002

பரிசறிந் தங்குளன் அங்கி அருக்கன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாருதத் தீசன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாமதி ஞானப்
பரிசறிந் தந்நிலம் பாரிக்கு மாறே

3003

அந்தங் கடந்தும் அதுவது வாய்நிற்கும்
பந்த வலகினிற் கீழோர் பெரும்பொருள்
தந்த வலகெங்குந் தானே பராபரன்
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே

3004

முத்தண்ட வீரண்ட மேமுடி யாயினும்
அத்தன் உருவம் உலகே ழெனப்படும்
அத்தனின் பாதாளம் அளவுள்ள சேவடி
மத்தர் அதனை மகிழ்ந்துண ராரே

3005

ஆதிப் பிரான்நம் பிரானவ் வகலிடச்
சோதிப் பிரான்சுடர் முன்றொளி யாய்நிற்கும்
ஆதிப் பிரானண்டத் தப்புறங் கீழவன்
ஆதிப் பிரான்நடு வாகிநின் றானே

3006

அண்டங் கடந்துயர்ந் தோங்கும்பெருமையன்
பிண்டங் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன்
தொண்டர் நடந்த கனைகழல் காண்டொறுந்
தொண்டர்கள் தூய்நெறி தூங்கிநின் றானே

3007

உலவுசெய் நோக்கம் பெருங்கடல் சூழ
நிலமுழு தெல்லா நிறைந்தனன் ஈசன்
பலமுழு தெல்லாம் படைத்தனன் முன்னே
புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றானே

3008

பராபர னாகிப்பல் லூழிகள் தோறும்
பாரபர னாயிவ் வகலிடந் தாங்கித்
தராபர னாய்நின்ற தன்மை யுணரார்
நிராபர னாகி நிறைந்துநின் றானே

3009

போற்றும் பெருந்தெய்வந் தானே பிறரில்லை
ஊற்றமும் ஓசையும் ஓசை யொடுக்கமும்
வேற்றுடல் தானென் றதுபெருந் தெய்வமாங்
காற்றது ஈசன் கலந்துநின் றானே

3010

திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னாகின்
மிகையனைத் துஞ்சொல்ல வேண்டா மனிதரே
புகையனைத் தும்புறம் அங்கியிற் கூடு
முகையனைத் தும் எங்கள் ஆதிப் பிரானே

3011

அகன்றான் அகலிடம் ஏழுமொன் றாகி
இவன்றா னெனநின் றெளியனு மல்லன்

சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகி
நவின்றான் உலகுறு நம்பனு மாமே

3012

கலையொரு முன்றுங் கடந்தப்பால் நின்ற
தலைவனை நாடுமின் தத்துவ நாதன்
விலையில்லை விண்ணவ ரோடும் உரைப்பன்
நரையில்லை யுள்ளுறு முள்ளவன் தானே

3013

படிகால் பிரமன்செய் பாசம் அறுத்து
நெடியான் குறுமைசெய் நேசம் அறுத்துச்
செடியார் தவத்தினிற் செய்தொழில் நீக்கி
அடியேனை உய்யவைத் தன்புகொண் டானே

3014

ஈசனென் றெட்டுத் திசையும் இயங்கின
ஓசையி னின்றெழு சத்தம் உலப்பிலி
தேசமொன் றாங்கே செழுங்கண்டம் ஒன்பதும்
வாச மலர்போல் மருவிநின் றானே

3015

இல்லனு மல்லன் உளனல்லன் எம்மிறை
கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடுங் காட்சியன்
தொல்லையன் தூயன் துளக்கிலன் தூய்மணி
சொல்லருஞ் சோதி தொடர்ந்துநின் றானே

3016

உள்ளத் தொடுங்கும் புறத்துளும் நானெனுங்
கள்ளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்
வள்ளற் பெருமை வழக்கஞ்செய் வார்கள்தம்
அள்ளற் கடலை அறுத்துநின் றானே

3017

மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறுங்
கூறுதல் செய்து குரைகழல் நாடுவர்
ஊறுவர் உள்ளத் தகத்தும் புறத்துளும்
வேறுசெய் தாங்கே விளக்கொளி யாமே

3018

விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பான்மையன்
எண்ணிலா னந்தமும் எங்கள் பிரானே

3019

உத்தமன் எங்கும் உகக்கும் பெருங்கடல்
நித்திலச் சோதியன் நீலக் கருமையன்
எத்தனை காலமும் எண்ணுவர் ஈசனைச்
சித்தர் அமரர்கள் தேர்ந்தறி யாரே

3020

நிறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன்
அறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம்
மறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் பாவம்
புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே

3021

இங்குநின் நானங்கு நின்றனன் எங்குளன்
பொங்கிநின் நான்புவ னாபதி புண்ணியன்
கங்குல்நின் நான்கதிர் மாமதி ஞாயி
றெங்குநின் நான்மழை போலிறை தானே

3022

உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயும்
உணர்வது நுண்ணறி வெம்பெரு மானைப்
புணர்வது வாயும் புல்லிய தாயும்
உணர்வுடல் அண்டமு மாகிநின் றானே

3023

தன்வலி யாலுல கேழுந் தரித்தவன்
தன்வலி யாலே யணுவினுந் தானெய்யன்
தன்வலி யான்மலை எட்டினுந் தான்சாரான்
தன்வலி யாலே தடங்கட லாமே

3024

ஏனோர் பெருமைய னாகிலும் எம்மிறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந் தங்குளன்

வானோர் அறியும் அளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தின் அளவே

3025

(1)பிண்டாலம் வித்தில் எழுந்த பெருமுளைக்
குண்டாலங் காயத்துக் குதிரை பழுத்தது
உண்டனர் உண்டார் உணர்விலா முடர்கள்
பிண்டத்துட் பட்டுப்பிணங்குகின் றார்களே
(1) விண்டாலம்

22: சர்வ வியாபி

3026

ஏயுஞ் சிவபோக மீதன்றி யோரொளி
ஆயும் அறிவையும் மாயா உபாதியால்
ஏய பரிய புரியுந் தனதெய்துஞ்
சாயுந் தனது வியாபகந் தானே

3027

நானறிந் தப்பொருள் நாடவிட மில்லை
வானறிந் தங்கே வழியற விம்மிடும்

ஊனறிந் துள்ளே உயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர்
தானறிந் தெங்குந் தலைப்பட லாமே

3028

கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை யுலகத்
துடலிடை வாழ்வுகொண் டுள்ளொளி நாடி
உடலிடை வைகின்ற உள்ளூறு (1)தேவனைக்
கடலின் மலிதிரைக் காணலு மாமே
(1) தேனைக்

3029

பெருஞ்சுடர் முன்றினும் உள்ளொளி யாகித்
தேரிந்துட லாய்நிற்குந் தேவர்பிரானும்
இருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட மெல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே

3030

உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு
இறுதியின் வீழ்ந்தார் இரணம தாகுஞ்
சிறுதியின் உள்ளொளி திப்பிய முர்த்தி
பெறுதியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே

3031

பற் றி னுள்ளே (1)பரமாய பரஞ்சுடர்
முற் றினு முற் றி முளைக்கின்ற முன்றொளி
நெற் றியி னுள்ளே நினைவாய் நிலைதரு

மற்றவ னாய்நின்ற மாதவன் தானே
(1) பரமாய்ப்

3032

தேவனு மாகுந் திசைதிசை (1)பத்துளும்
ஏவனு மாம்விரி நீருல கேழையும்
ஆவனு மாமமர்ந் தெங்கு முலகினும்
நாவனு மாகி நவிற்றுகின் றானே
(1) பத்தையும்

3033

நோக்குங் கருடன் நொடியே முலகையும்
காக்கு மவனித் தலைவனு மங்குள
நீக்கும் வினையென் நிமலன் பிறப்பிலி
போக்கும் வரவும் புணரவல் லானே

3034

செழுஞ்சடை யன்செம்பொ னேயொக்கு மேனி
ஒழிந்தன வாயு ஒருங்குடன் கூடுங்
கழிந்திலன் எங்கும் பிறப்பிலன் ஈசன்
ஒழிந்தில (1)னேமுல கொத்துநின் றானே
(1) கேமுல

3035

உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணர்வும் அவனே புலனும் அவனே

இணரு மவன்றன்னை எண்ணலும் மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே

3036

புலமையின் நாற்றமில் புண்ணியன் எந்தை
நலமையின் ஞான வழக்கமு மாகும்
விலமையில் வைத்துள் வேதியர் கூறும்
பலமையில் எங்கும் பரந்துநின் றானே

3037

விண்ணவ னாயுல கேழுக்கு மேலுளன்
மண்ணவ னாய்வலஞ் சூழ்கடல் ஏழுக்குந்
தண்ணவ னாயது தன்மையின் நிற்பதோர்
கண்ணவ னாகிக் கலந்துநின் றானே

3038

நின்றனன் மாலொடு நான்முகன் தானாகி
நின்றனன் தான்நிலங் கீழொடு மேலென
நின்றனன் தான்நெடு மால்வரை ஏழ்கடல்
நின்றனன் தானே வளங்கனி யாயே

3039

புலனா பதிமிகு புண்ணியன் எந்தை
அவனே உலகில் அடர்பெரும் பாகன்
அவனே அரும்பல சீவனு மாகும்
அவனே இறையென மாலுற்ற வாறே

3040

உண்ணின் றொளிரும் உலவாப் பிராணனும்
விண்ணின் நியங்கும் விரிகதிர்ச் செல்வனும்
மண்ணின் நியங்கும் வாயுவு மாய்நிற்குங்
கண்ணின் நிலங்கும் கருத்தவன் தானே

3041

எண்ணும் எழுத்தும் இனஞ்செயல் அவ்வழிப்
பண்ணுந் திறனும் படைத்த பரமனைக்
கண்ணிற் கவருங் கருத்தில் அதுவிது
உண்ணின் றுருக்கியோர் ஆயமு மாமே

3042

இருக்கின்ற எண்டிசை அண்டம்பா தாளம்
உருக்கொடு தன்னடு வோங்கவிய வண்ணங்
கருக்கொடு எங்குங் கலந்திருந் தானே
திருக்கொன்றைவைத்தசெழுஞ்சடையானே

3043

பலவுடன் சென்றாப் பார்முழு தீசன்
செலவறி வாரில்லை சேயன் அணியன்
(1) அலைவிலன் சங்கரன் ஆதிஎம் மாதி
(2) பலவில தாய்நிற்கும் பான்மைவல் லானே
(1) நலவியன்
(2) பலவில காய்

3044

அதுவறி வானவன் ஆதிப் புராணன்
எதுவறி யாவகை நின்றவன் ஈசன்
பொதுவது வான புவனங்கள் எட்டும்
இதுவறி வான்நந்தி எங்கள் பிரானே

3045

நீரும் நிலனும் விசும்பங்கி மாருதந்
தூரும் உடம்புறு சோதியு மாயுளன்
பேரும் பராபரன் பிஞ்சுகன் எம்மிறை
ஊருஞ் சகலன் உலப்பிலி தானே

3046

முல னுரைசெய்த முவா யிரந்தமிழ்
முல னுரைசெய்த முந்நாறு மந்திரம்
முல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம்
முல னுரைசெய்த முன்றும் ஒன்றாமே

23: வாழ்த்து

3047

வாழ்கவே வாழ்களன் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்
வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ்ஞானத் தவன்தாள்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே

ஒன்பதாம் தந்திரம் முற் றிற்று

திருமுலர் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் முற் றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

Send corrections To saran@geocities.com

www.shaivism.org

